

İhracatta Yurtdışı Harcamalarına İlişkin Belgesiz Gider Yazabilir mi?

Gelir Vergisi Kanununun (GVK) 40/l maddesinde "ihracat, yurt dışında inşaat, onarma, montaj ve taşımacılık faaliyetlerinde bulunan mükellefler, bu işlerle ilgili belgelendiremedikleri giderlerine karşılık olmak üzere doğrudan götürü gider" yazabilme imkanı getirilmiştir.

Konunun özü itibriyle ihracat yapanlar ihracatına ilişkin defter kayıtlarına yansıyan hasılatlarının (binde) %0 5'ini, "hiç bir belge ve başka bir kanıt ve/veya yurtdışına ilgili tarihlerde çıkılıp, çıkmadığına, dövizin Türkiye'ye getirilip getirilmediğine bakılmaksızın (32 Sayılı KHK saklı kalmak koşuluyla), başkaca bir şarta bağlı kalmaksızın" doğrudan gider yazabilmektedir.

Söz konusu madde kapsamında gider yazılırken, muhasebe kayıtlarında bir tarafa 760-Pazarlama Satış ve Dağıtım Giderleri hesabı kullanılırken diğer tarafta 331-Ortaklar Cari Hesabı kullanılacaktır. Bu yöntemle gider yazmanın diğer önemli tarafı, ortak bu tutarda kar dağıtımı, ücret kapsamında herhangi ek bir vergi ödemediği şirketten para alabilmektedir.

Söz konusu, götürü gider uygulamasına ilişkin vergi dairesi ve vergi yargısının görüşünde farklılık bulunmaktadır. Vergi Yargısı kararlarında kanun maddesinin konuluş amacına yani lafzı ve ruhuna uygun görüşler bildirip hüküm kurarken, idare 194 sıra nolu Gelir Vergisi Genel Tebliğ ile kanun maddesini geniş yorumlayarak kanunda olmayan düzenleme yaparak söz konusu giderin yazılmasında çeşitli şartlar getirmektedir.

194 no.lu tebliğde; "döviz cinsinden sağlanan hasılatın götürü gider kaydına esas azami tutarın hesaplanmasında dikkate alınabileceği, Türk Lirası karşılığı yapılan ihracat hasılatı azami gider tutarının tespitinde dikkate alınmayacağı, harcamanın yapılmış ve işletmenin malvarlığında bir azalma meydana gelmiş olması gerektiği" gibi getirilen şartlar kanunda yazılı değildir. Danıştay Dördüncü Dairesinin, 27.02.2018 tarih ve Esas No: 2014/7530, Karar No: 2018/2069 kararında, "Davacı adına, gerçekleştirdiği ihracat tutarının %0,5'i oranında yaptığı götürü gider indirimini fiilen yapmadığı ve defterlerine kaydetmediğinden bahisle vergi ziyai cezalı olarak tarh edilen 2010 yılı kurumlar vergisi ile 2010/10-12 dönemi geçici verginin kaldırılması istemiyle açılan davada dava İstanbul 4. Vergi Mahkemesinin 27/05/2014 gün ve E:2013/2529, K:2014/1115 sayılı kararının olan hasılatın binde beşini aşmamak şartıyla götürü giderin kazançtan indirilebilmesi için herhangi bir ispat şartının bulunmadığı gerekçesiyle davanın kabulüne ilişkin karar" nı onaylamıştır. Bu karara göre götürü gider uygulamasından yararlanmak için giderin fiilen yapılmasının ve yasal defterlere kaydedilmesinin bir şart olarak değerlendirilemeyecektir.

Diğer bir husus, İhraç Kaydıyla satış yapan mükelleflerin götürü gider uygulamasından yararlanıp yararlanamayacağı hususudur. İhraç kaydıyla satış yapanlar 194 no.l tebliğ ile ihracatı yapan mükellefle orantılı şekilde yararlanabileceğini belirtmiş olsada, Danıştayın müstahakar kararlarında kanunda maddesinde sadece "ihracat" kesilmesinin geçtiği bu nedenle ihraç kaydıyla satış yapan mükelleflerin yararlanamayacağı belirtilmiştir. ihraç kaydıyla satış yapan mükelleflerin durumu kanun maddesinde bu hususta açıkça düzenleme yapılarak çözelebilecektir.